

אין צדין פרק שלישי ביצה

שמואל

הלכה למעשה אחא לאשמועינן. פי' דאם יבא שום אדם לשאלו לט' כ"ד יעשה אומרי' לו הוראה לאסור אבל אם אט' רואין שום אדם שטעה היתר בדבר אין אט' לריסין למחות בו ולפי זה לא פליגי שמואל אר"ב דהר"ה וכו' מורו. לאבור למעשה מיהו בה"ג פירש ושמואל הלכה למעשה אחא לאשמועינן ופליגי אברייתיא ופליגי אר"ב ויש שפסקין בשמואל ואט"ע דהלכה כר"ב באסורי מ"מ מדלמד סתמא דהש"ס שמואל הלכה למעשה אחא לאשמועינן משמע דהלכה כותיה ויש פוסקין כר"ב משום דהלכה כר"ב באסורי וכו' הכא דהא תנא [דבי] שמואל כותיה ר"ב ואומר הר"ר שמואל מאייבירא דהפי' למ"ד דהלכה כר"ב מ"מ אסור לנו בזמן הזה למדוד משום ליטול חלה בעין יפה דדוקא בימייהו שהיו מפרשין חלה אחת מ"ד ונחמין לכהן שייך לומר דמותר משום אט' יפה אבל אט' שאין מפרשין כי מעט אפילו משום מרובה ואותו מעט נמי אינו נאכל אלא בקרק' אין למדוד דלא שכיח אלא דקאמר הכא כדי שחול חלה בעין יפה אלא יש לו לשער מאומד שחיה בריחא כשיעור משום הברכה וכן בשפה נמי יש לזיכר מלמדוד ביום טוב למטות ולריך לעשות פחות מכשיעור ולא ימדוד כמותה שטעה למדוד בחול בזמנא אלא יפחות או יוסף אם המדה קטנה :

נא א ב ג מיי ט"פ
מלכות יו"ט
כלכס ד סג לאין טה
טו"ש א"ח סימן טקו
טפ"ג :

גב ד ה ו ז מיי ט"פ
מלכות יו"ט
כלכס ד סג לאין טה
טו"ש א"ח סימן טקו
טפ"ג :

א ב ג מיי ט"פ
מלכות יו"ט
כלכס ד סג לאין טה
טו"ש א"ח סימן טקו
טפ"ג :

גב ד ה ו ז מיי ט"פ
מלכות יו"ט
כלכס ד סג לאין טה
טו"ש א"ח סימן טקו
טפ"ג :

גב ד ה ו ז מיי ט"פ
מלכות יו"ט
כלכס ד סג לאין טה
טו"ש א"ח סימן טקו
טפ"ג :

אין שני קמט - שרקדו מאחמול ובה לשטרו כנפה ליפוחו אין שניין
דאפשר לו מאחמול : שנין . דליכא טרחא ודבר הגרלה הוא שוה היא
פעם שניה ואין זה כמקרה לבורר : שני פנא קמיס דריבנא אין שניין .
ואפילו נפל לחוק לרד או קיסם אלא בודק הקסמין והלכות ויבררן
בירדו : כל שכן דאסור . דמחזי

שמואל *הלכה למעשה אחא לאשמועינן. תנו
רבנן ואין שניין קמח ביום טוב, משיש רבי
פפייס ור' יהודה בן בתירא אמרו שניין ושניין
שאם נפל לחוק צרור או קיסם ששניין תני

תנא קמיה דרבינא ואין שניין קמח ביום טוב
אבל נפל צרור או קיסם בורר בידו אמר ליה
כ"ש דאסור הויה ליה כבורר, דרש רבא בר
רב הונא ופסי אפתחא דנהרדעא שניין קמח

ביום טוב אמר להו רב נחמן פוקו ואמרו ליה
לאבא *שקילא מבורח ושידי אחורי פוק חזי
כמה מהולתא הדין בנהרדעא הבייתו רב
יוסף גרמא קמחא יאנבא דמהולתא אמר לה

*חזי דאנא רפתא מעליתא יאנבא דבייתו רב
אשי גרמא קמחא יאנבא דפתורא אמר רב
אשי הא דיין ברתיה דרמי בר חמא ורמי בר
חמא *מרא דעוברא הוה, ואי לאו דחויא מבי

נשא לא הוה עברא : מתני' יהולך אדם
אצל חנוני הרגיל אצלו ואומר לו תן לי ביצים
ואגוים בכנין שכן דרך בעל הבית להיות
מונה בתוך ביתו : גמ' תר' יהולך אדם

אצל רועה הרגיל אצלו ואומר לו תן לי גדי
אחד או מלה אחד, אצל שבח הרגיל אצלו
ואומר לו תן לי כף אחת או ירך אחת, אצל
פסח הרגיל אצלו ואומר לו תן לי תור אחד

או גזול אחד, אצל נחתם הרגיל אצלו ואומר
לו תן לי ככר אחד או גלוסקא אחת, ואצל
חנוני הרגיל אצלו ואומר לו תן לי עשרים
ביצים או חמישים אגוים, עשרה אפרסקין

וחמשה רמונים ואתרוג אחד ובלבד שלא
יזכיר לו סכום מלה ר' שמעון בן אלעזר
אומר ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח :

הדרן עלך אין צדין

המביא בדי יין ממקום למקום לא יביאם בסל ובקופה אבל
מביא הוא על כתפו *או לפניו וכן המוליך את התבן
לא יפשיל את הקופה לאחוריו אבל מביאה הוא בידו, *ומתחילין
בערמת

מדה ה"ל למימר ובלבד שלא יזכיר מדה ותו לא לכן כ"ח דגרים סכום מנין וקאי אלעיל וה"פ אמרת דילך אדם אלא חנוני הרגיל
אללו ויאמר לו תן לי ה' אגוים או ה' אפרסקין ובלבד שלא יזכיר מנין שלא יאמר לו תן לי א' אגוים וכבר נחת לי לי ואם
כן אני חייב לך מ' בין הכל אבל רבי שמעון אומר ובלבד שלא יזכיר סכום מקח שלא יאמר לו תן לי אגוים בששה פשיטין וכבר
נחת לי כך ואם כן אני חייב לך מכל י"ב פשיטין אבל סכום מנין שרי *וכן איחא בתוספתא ובה"ג מכתן יש לזיכר שלא להזכיר
אפילו סכום מנין לפי שדומה למקח וממכר : הדרן עלך אין צדין

המביא כדי יין וכו' לא יביאם בסל - ותימה דאמרינן בשבת פ' מפנין (דף קנה וס) מפנין ד' קופות או ה' וכ"ש שיהא מותר ב"ש וי"ל
דהתם מיירי (ב) שאינו יכול להוליך לתוך ואין רואין אורו וע"כ מותר והכא מיירי ביו"ט שיכול להוליך לתוך ורואין אורו וע"כ יאה
אסור שהרואה אורו ואתו ואתו אסור ומ"מ קמ"ל דהוא אצל הוא מביא על כתפו אלמא משמע דמריבז בהלכות עדיף
וקאמר התם במסכת שבת* למעוטי בהלכות עדיף וייתב טוב להבלין צבטם אמת מלהבלין כל אחת בפני עצמה וי"ל דלמה דרש'
ניחא דהתם מיירי בשבת דלא היי כעובדי דחול שאין מטלטלין כי אם כמות לוויה בחלוני בית ולכן קאמר למעוטי בהלכות עדיף טפי מלמה מריח'
יתירא אבל הכא מיירי ביו"ט משום טרחא יתירא לא קדינא אלא משום דמחזי דעביד כעובדי דחול וא"כ עדיף טפי לאפשי בהלכות ויעשה
דרך שגוי כי היכי דלא לחזוי דעביד כעובדי דחול ופעמים נמי דאסור לאפשי בהלכות אט"ע דממעט במשאי כיון שאין משנה מדרך חול :

המביא כדי יין וכו' לא יביאם בסל - ותימה דאמרינן בשבת פ' מפנין (דף קנה וס) מפנין ד' קופות או ה' וכ"ש שיהא מותר ב"ש וי"ל
דהתם מיירי (ב) שאינו יכול להוליך לתוך ואין רואין אורו וע"כ מותר והכא מיירי ביו"ט שיכול להוליך לתוך ורואין אורו וע"כ יאה
אסור שהרואה אורו ואתו ואתו אסור ומ"מ קמ"ל דהוא אצל הוא מביא על כתפו אלמא משמע דמריבז בהלכות עדיף
וקאמר התם במסכת שבת* למעוטי בהלכות עדיף וייתב טוב להבלין צבטם אמת מלהבלין כל אחת בפני עצמה וי"ל דלמה דרש'
ניחא דהתם מיירי בשבת דלא היי כעובדי דחול שאין מטלטלין כי אם כמות לוויה בחלוני בית ולכן קאמר למעוטי בהלכות עדיף טפי מלמה מריח'
יתירא אבל הכא מיירי ביו"ט משום טרחא יתירא לא קדינא אלא משום דמחזי דעביד כעובדי דחול וא"כ עדיף טפי לאפשי בהלכות ויעשה
דרך שגוי כי היכי דלא לחזוי דעביד כעובדי דחול ופעמים נמי דאסור לאפשי בהלכות אט"ע דממעט במשאי כיון שאין משנה מדרך חול :

המביא כדי יין וכו' לא יביאם בסל - ותימה דאמרינן בשבת פ' מפנין (דף קנה וס) מפנין ד' קופות או ה' וכ"ש שיהא מותר ב"ש וי"ל
דהתם מיירי (ב) שאינו יכול להוליך לתוך ואין רואין אורו וע"כ מותר והכא מיירי ביו"ט שיכול להוליך לתוך ורואין אורו וע"כ יאה
אסור שהרואה אורו ואתו ואתו אסור ומ"מ קמ"ל דהוא אצל הוא מביא על כתפו אלמא משמע דמריבז בהלכות עדיף
וקאמר התם במסכת שבת* למעוטי בהלכות עדיף וייתב טוב להבלין צבטם אמת מלהבלין כל אחת בפני עצמה וי"ל דלמה דרש'
ניחא דהתם מיירי בשבת דלא היי כעובדי דחול שאין מטלטלין כי אם כמות לוויה בחלוני בית ולכן קאמר למעוטי בהלכות עדיף טפי מלמה מריח'
יתירא אבל הכא מיירי ביו"ט משום טרחא יתירא לא קדינא אלא משום דמחזי דעביד כעובדי דחול וא"כ עדיף טפי לאפשי בהלכות ויעשה
דרך שגוי כי היכי דלא לחזוי דעביד כעובדי דחול ופעמים נמי דאסור לאפשי בהלכות אט"ע דממעט במשאי כיון שאין משנה מדרך חול :

* מראה דל"ל תן עני כסף אחד תן לו ככסף אחד נעשה לו עני טי .

[מסכת כד.
וש"י]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]

[שבת טז.
בכורות טז.]